

... alebo o tom, že nielen my, ale celá Cirkev je pozývaná k obráteniu a potrebuje ho!

BOŽIE SLOVO:

(2 Tim 4, 1-5)

Čítanie z Druhého listu sv. apoštola Pavla Timotejovi: *Zaprisahávam ťa pred Bohom a Kristom Ježišom, ktorý bude súdiť živých i mŕtvych, pre jeho príchod a jeho kráľovstvo: ² Hlásaj slovo, naliehaj vhod i nevhod, usvedčuj, karhaj a povzbudzuj so všetkou trpezlivosťou a múdrosťou. ³ Lebo príde čas, keď neznesú zdravé učenie, ale nabháňajú si učiteľov podľa svojich chŕtôk, aby im štekli uši. ⁴ Odvrátia sluch od pravdy a obrátia sa k bájkam. ⁵ Ty však buď vo všetkom trpezlivý, znášaj útrapy, konaj dielo evanjelistu, plň svoju službu.* Počuli sme Božie slovo.

KATECHÉZKA

(porov. www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 444, 309, 323, 284)

Dnešný začiatok patrí pápežovi Pavlovi VI., ktorého František cituje: „*Cirkev musí prehĺbiť poznanie o sebe samej, musí sa zamyslieť nad tajomstvom, ktoré je jej vlastné... Z tohto jasného a čínorodého poznania vyplýva spontánna túžba konfrontovať ideálny obraz Cirkvi, ako ju Kristus videl, chcel a miloval, svoju nevestu, svätú a nepoškvrnenú (Ef 5, 27), s jej skutočným výzorom, ako sa javí dnes... Preto cítiť takú veľkorysú, ba priam netrpezlivú túžbu po obnove, teda po náprave chýb, odhalených a zavrnutých týmito poznáním, ktoré je akoby vnútorným spytovaním pri pohľade na model, ktorý nám o sebe zanechal Kristus*“ (EG 26). Možno nás to prekvapí. Veľa a často hovoríme o tom, že ako kresťania musíme prejsť obrátením a že mnohí katolíci obrátení nie sme, dokonca ani rehoľníci, kňazi, biskupi... Pavol VI. ale hovorí, že dokonca aj Cirkev ako celok potrebuje obrátenie. Prekvapivé? Možno. A možno si spomenieme na slová Prípravného dokumentu Synody, ktorý hovorí, že „*aj samotná Cirkev musí čeliť skazenosti a nedostatku viery vo svojom vnútri. Pre „spoločné kráčanie“ je nevyhnutné, aby sme sa nechali vychovávať Duchom ku skutočne synodálnej mentalite a s odvahou a v slobode srdca vstupovali do procesu obrátenia, bez ktorého nebude možná tá „ustavičná reforma, ktorú [Cirkev] ako ľudská a pozemská ustanovizeň neprestajne potrebuje“* (PD 6 a 9). Ako hovorili v minulosti, *Ecclesia semper reformanda est*, Cirkev je neustále v stave trvajúcej obnovy, reformy – čiže trvalého obrátenia. A jeho podstatu vystihol Pavol VI. presne ako porovnanie ideálneho obrazu Cirkvi s jej skutočným obrazom. A v tomto prípade nie je možné mávnuť rukou s tým, že nič nie je a nemôže byť ideálne, bolo by, samozrejme, pekné, keby to tak bolo, ale to je ideál a realita je iná. Práve v tom ten problém je, že realita je iná! Nebo, o ktoré usilujeme, je totiž dokonalé, ideálne. Tí, ktorí v ňom žijú, sú a musia zo samej povahy veci byť svätí, čiže dokonalí, čiže ideálni! A vlastne túžiť po Nebi už vo svojej podstate znamená túžiť po tomto ideálnom živote spoločenstva ideálnych ľudí v jednote ideálneho, dokonalého Boha! Ak namiesto ideálneho chceme iba a stačí nám iba toto pozemské reálne, no, potom miestom, kde táto porušená, nedokonalá realita sveta dosahuje svoje zavŕšenie, je Peklo. Zatratenie. Smetisko nepodarkov, ktoré odmietli vydať sa na cestu obnovy a premeny smerom k dokonalému!

Preto nás Synoda vyzývala na cestu *neprestajného obrátenia* – čiže na cestu učeníka, ktorý sa neprestajne porovnáva s ideálnym a dokonalým Bohom ako svojim vzorom, ktorému sa chce vo všetko pripodobniť a stať sa tak ideálnym a dokonalým ako On. Tak to prikazuje Písmo: „*Napodobňujte Boha ako milované deti ² a žite v láske tak, ako aj Kristus miluje nás*“ (Ef 5, 1-2). Tak to prikazuje Kristus: „*Buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec*“ (Mt 5, 48)! Voliť si Nebo znamená voliť si dokonalosť, milovať dokonalosť a veriť, túžobne dúfať, že v sile Ducha môžeme byť dokonalí – už len preto, že Boh neprikazuje nič, čo by bolo nemožné, a svätosť a dokonalosť nám sú *nariadené* ako podmienka spásy! Veru! Podmienka spásy: „*Usilujte sa o pokoj so všetkými a o svätosť, bez ktorej nik neuvidí Pána! Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha*“ (Hebr 12, 14; Mt 5, 8), tak to Písmo hovorí so všetkou vážnosťou! Platí to o nás ako jednotlivcoch, platí to o farnosti, diecéze, o Cirkvi ako takej! Stačí *chcieť*. A súčasne *musíme* chcieť. Skutočne chcieť, skutočne po tom dychtiť, skutočne sa na túto cestu s plným nasadením vydať. To je všetko. O to, aby sme na tejto ceste o dokonalosť aj naozaj uspeli, sa potom už postará Boh, „*ktorý nám vždy dáva víťazstvo v Kristovi*“ (2 Kor 2, 14) a my tak „*v tomto všetkom slávné víťazíme skrze toho, ktorý nás miluje*“ (Rim 8, 37). Ale musíme chcieť. Musíme bojovať. Inak prehráme a – zatratíme sa...

Preto pápež zdôrazňuje: „*Druhý vatikánsky koncil predstavil obrátenie Cirkvi ako otvorenie sa pre stálu reformu seba samej, smerujúcu k vernosti Ježišovi Kristovi: „Každá reforma Cirkvi vo svojej podstate spočíva v stále rastúcej vernosti jej vlastnému povolaniu... Kristus nabáda putujúcu Cirkev na túto ustavičnú reformu, ktorú ako ľudská a pozemská ustanovizeň neprestajne potrebuje.“*“ (EG 26). Zmyslom a cieľom tejto reformy je *misia*, apoštolát a evanjelizácia, ako zdôrazňoval pápež sv. Ján Pavol II., že „*každá obnova v Cirkvi musí mať za cieľ misiu, aby nepadla za obeť cirkevnej zahľadenosti do seba.*“ František tieto slová cituje a dodáva: „*Snívam o misijnej rozhodnosti schopnej všetko premeniť tak, aby sa zvyky, štýly, jazyk a všetky cirkevné štruktúry stali vhodnými prostriedkami na evanjelizáciu súčasného sveta – viac než prostriedkami sebazáchovy*“ (EG 27). Alebo inak, cieľom Cirkvi nie je byť súkromným klubom staromilcov, ani nie múzeom, zachovávajúcim staré a isto úctyhodné zvyky, pamiatky a tradície. Cirkev je tu na to, aby *zvestovala Krista všetkým ľuďom všetkých čias a všetkých národov a pomáhala im Ho plne prijať!* Všetko v nej musí smerovať a slúžiť tomuto poslaniu, inak to nemá zmysel – veď svätosť, o ktorú usilujeme, je svätosťou Boha *Stvoriteľa* a *Vykupiteľa* a *Posvätiťeľa*, ktorý ju prejavuje práve *misiou*, dielom, ktoré koná vo svete!

NA ZAMYSLENIE:

Farnosť na ceste obrátenia! Vieme si ju predstaviť? Samých seba takto predstaviť? Ako by to v praxi vyzeralo?

Pápež Pavol VI. načrtnol niečo, čo sa ako jednoduchá technika analýzy používa mimo Cirkvi celkom bežne: *Má byť – reálne je*. My sami ju nevedomky používame pred spovedňou v podobe spytovania svedomia. Prečo by práve toto nemal byť základný nástroj neustáleho obrátenia nielen nás, ale aj *farnosti*? Môže si aj farnosť takto spytovať svedomie? Isto. Dokonca musí. Vlastne by to malo byť niečo pravidelné a rutinné, čomu by sa farnosť mala venovať pravidelne!

Najprv je tu zmysel farnosti a ním je *misia*, ako hovorí Koncil: „*Nestačí, aby kresťanský ľud bol v nejakom národe prítomný a organizovaný, ani nestačí, aby konal len apoštolát dobrého príkladu. Ustanovený je tam nato, jestvuje tam za tým cieľom, aby svojim spoluobčanom nekresťanom zvestoval Krista slovom a skutkom a pomáhal im plne prijať Krista*“ (Ad gentes 16).

Potom sú tu rozmery života farnosti: *vyučovanie, slávenie (sviatosti, pobožnosti, liturgia), spoločenstvo (obzvlášť malé spoločenstvá), charita a spoločenská angažovanosť, priama misijná činnosť*. Čo všetko v každej z týchto oblastí ako farnosť robíme? Urobme si zoznam! A potom skúmajme: Ako každá z týchto oblastí napomáha a priamo či nepriamo vyúsťuje do tohto misijného poslania farnosti? A naopak, ako a nakoľko sú otvorené a uspôsobené tak, aby ľudia, ktorí už boli oslovení a Krista hľadajú, Ho mohli osobne stretnúť a plne prijať s ich pomocou? Ako by to vyzeralo ideálne – a ako to vyzerá reálne? V čom potrebujeme ako farnosť a spoločenstvo farníkov zmenu, nápravu, reformu, *obrátenie*?

Možno aspoň raz do roka by sa farnosť mohla zísť na svojej malej výročnej „synode“ a dôkladne preskúmať, ako na tom sme a kam sme sa za uplynulý rok v dobrom či v zlom posunuli! A samozrejme, mať to každý na mysli v tom, čo robíme, aj počas celého roka.

OTÁZKY:

< Vieme vôbec, ako má vyzerať dokonalá farnosť? Dokonalí farníci, dokonalý farár? Ako? Spíšme si k hore uvedeným piatom rozmerom, čo farnosť v každom z nich reálne robí a žije a aká je – a aká by mala byť ideálne, s prihliadnutím k cieľu všetkého a tým je naše poslanie vo svete, farská misia! >